

med Venstre. Den Gang det ikke var deres daglige Værk at undergrave Venstre som nu, have de Gang efter Gang sammen med os ladet de Moderate høre denne Synd. Derfor lyder det underligt, som det ærede Medlem i Dag pludselig bliver kærlig, blød og overbærende over for det ærede Medlem for Assens og beklager den stakkels Mand, som vore Synder nu væltes over paa. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Assens, at vore egne Synder skulle vi nok bære, men de Synder, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller vare med at lave i 1894, ville vi lade de Herrer være ene om.

Maa jeg — jeg skal i øvrigt ikke fortsætte Debatten med det ærede Medlem — her indskyde den Bemærkning, at naar det ærede Medlem gentagende henviste til den Reservation, de moderate toge i 1894, er der det at sige, at har jeg en Reservation i Ord i den ene Vægtsskaal og nogle temmelig haandgribelige Krabater af Gerninger i den anden, veje for mig Gerningerne Ordene op, og disse Krabater af Gerninger vare disse to Ting, at Fæstningen førtes ind paa den lovlige Finanslov ved Behandling her, og at Hæren blev omdannet saaledes, at den passede til Fæstningen, thi at dette sidste ogsaa skete af Hensyn til Fæstningen, at dette sidste var en Indrømmelse fra de moderate til Bahnsen, tør det ærede Medlem vist ikke benægte.

Dernæst sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — jeg vender tilbage til ham —, at jeg hjalp den højt-ærede Krigsminister til at kunne fortsætte. Det ærede Medlem siger, at jeg sidder saa stille som en Mus: og lader Krigsministeren bygge bombesikre Kasematter derude. Nej, det gør jeg ikke. Jeg skal sige, hvorledes det forholder sig. For mit Vedkommende forholder det sig saaledes med de bombesikre Kasematter, at den Gang jeg kom ind i dette Ting i December 1901, havde jeg ingen Anelse om saadannes Eksistens. Men jeg tror, at det var netop i de samme Dage, at det ærede Medlem sad i Finansudvalget og var med til at forberede de første af dem, at det var i de Dage, det ærede Medlem gav sin Tilslutning til, at de første bleve byggede, at det ærede Medlem havde Tegningerne til dem liggende paa sit Bord og kunde se, hvorledes de skulde indrettes, og at han ikke havde det ringeste at indvende. Det var 5 Maaneder efter, nemlig i Maj Maaned, da man var færdig med at beslutte Flytningen af det første Krudttaarn, at

det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at man skulde gaa videre ad den Vej. Nej, det er det ærede Medlem, som har været med til at fremme Bygningen af det, som han nu kalder bombesikre Kasematter, men som han den Gang kun kaldte ny Krudttaarne, ny Opbevaringssteder for Krudtet. Det var det ærede Medlem, som var med. Jeg sad ganske vist saa stille som en Mus, men jeg har heller ikke Spor af Ansvar for Flytningen. Og naar det ærede Medlem mindede om visse Ord, som ere talte i denne Forbindelse, vil jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg aldrig har kunnet faa nogen anden Opfattelse af denne Sag, efter at jeg er bleven Medlem af Finansudvalget, og efter at jeg har faaet at vide, hvad der har foreligget for det ærede Finansudvalgs Øjne, end at det ærede Finansudvalg — og det er jo givet, at det har set sig for — meget vel hele Tiden har vidst og maattet vide, hvad der gik for sig derude, ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, for jeg tror ikke, det ærede Medlems Intelligens er saa lav, at han ikke skulde kunne se, efter hvad der var forelagt Finansudvalget, hvad der gik for sig i denne Sag.

Endelig talte det ærede Medlem ogsaa om, at der siden 1894 var gaaet adskillige Aar, uden at man havde anset det for nødvendigt at bygge Baraklejre derude, men nu var det pludselig blevet nødvendigt, siden vi havde faaet et Venstreministerium. Der er jo gaaet et Par Aar, siden vi fik et Venstreministerium, og det blev ikke lige straks nødvendigt, men det er blevet nødvendigt nu, blandt andet fordi de gamle Skure derude, hvor Soldaterne hidtil havde søgt Ly, vare raadnede op; det blev da nødvendigt at bygge ny, for at Soldaterne kunde faa Tag over Hovedet. Jeg synes, det er en ganske simpel og ligefrem Ting. Det er noget, der sker paa hundrede Punkter af Finansloven, uden at det falder det ærede Medlem ind at rejse Opposition derimod. Men nu, fordi der er Tale om at beskytte nogle Soldater, der ifølge den Hærorganisation, vi nu have, skulde uddannes derude, mod Kulde og Regn, og fordi denne Beskyttelse skal ske i Nærheden af Fæstningen, er dette straks blevet til et stort politisk Spørgsmaal. Jeg tror, det ærede Medlem handler ganske urigtigt i saa Henseende. Der ligger hverken i denne Bevilling eller i noget andet, vi have foretaget os, en Foregribelse af vor Standpunkt til Fæstningen.

Jeg tror, det er gaaet de fleste Ven-